

عنوان مقاله:

مبانی تعدیل کیفر از طرف دادگاه در قانون مجازات اسلامی و قانون آیین دادرسی کیفری

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 50 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

مجتبی حری - دانشجوی دکتری جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

تعدیل کیفر به معنای به عدالت نزدیک کردن مجازات با مقتضیات پدیده مجرمانه است. تعدیل مجازات ها در سه بخش کلی تغییر مجازات قانونی، اجرای ناقص مجازات ها و عدم اجرای کیفر در بستر سیاست کیفری قابل بررسی است. از آنجا که دستیابی به یک برخورد مبتنی بر عدالت محض با بزهکار، با توجه به تعاریف و باورهای گوناگون از این مفهوم هیچ گاه قابل تحقق در عالم واقع نبوده، بنابراین ممکن است سیاست کیفری در یک نظام حقوقی تعدیل مجازات ها را متماایل به شرایطی مساعد به حال محکوم نماید و در نظام کیفری دیگر این سیاست ها تعدیل مجازات ها را به برخوردی حداکثری و قهرآمیز با محکوم سوق دهد. در باب اعطای این اختیارات از طرف قانونگذار می توان به علل و مبانی همچون، وضعیت جانی و مالی متهم، تخفیف مجازات، رویکردهای اصلاح گرانه نسبت به محکومین، تقدم اصل برائت بر تمامی اصول (که اعمال قاعده در تحت تاثیر همین اصل است)، نمایانگر عزم جدی قانونگذار به تعدیل مجازات است. اعطای این اختیار وسیع از سوی مقنن به قضات تحت تاثیر افکار علمای حقوق کیفری صورت گرفته تا بادر نظر گرفتن شرایط و اوضاع و احوال مختلف به ویژه شخصیت مجرم، این امکان را به قاضی بدهد تا کیفیت ارتکاب جرم، نقش مجرم و میزان دخالت بزه دیده را در سیاست کیفری دخیل کند و مسوولیت وجدانی قضات را در بررسی دقیق پرونده و صدور حکمی که اهداف سیاست کیفری را تامین کند، مضاعف نموده است؛ برای قانونگذار ممکن نیست که انواع موقعیت ها و اوضاع و احوال مرتبط با جرایم را پیش بینی کند. به این ترتیب وظیفه بررسی اوضاع و احوال هر جرم و مسائل اجتماعی و روانی مربوط به مرتکب آن، به قاضی واگذار شده است.

کلمات کلیدی:

کیفر، اعدیل کیفر، قانون مجازات اسلامی، قانون آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242653>

